

A másik megtérülő befektetés az *iskolai könyvtárak számítógépesítése, számítógépes hálózatok kiépítése lehetne*. Az elektronizáció megindult az elmúlt években: kb. másfélszáz helyen működik PC a megfelelő könyvtári programrendszerrel, néhol adatbázisokkal. Az elektronizációs folyamat felgyorsítása nemcsak könyvtár-technológiai, hanem a korszerű információszerző technikák elsajátítása szempontjából is fontos, elodázhatatlan feladat. Az információs infrastruktúra megteremtését egyébként a költségvetési források mellett alapítványi erőforrások is támogatják (pl. SOROS Alapítvány).

A *harmadik fejlesztési preferencia* a könyvtárostánárok szakmai képzésének és továbbképzésének ügye. Ez ismételten felveti a felsőfokú pedagógusképző intézmények és pedagógiai intézetek képzési kapacitásának növelését, egyrészt a pályán működők előírt képesítésének megszerzése, másrészt az új oktatási és szakmai feladatokra való továbbképzésük céljából.

A fejlesztési feladatok országos megtervezéséhez, realizálásához, koordinálásához szükséges szakmai erők, kutatóhelyek ma még alig állnak rendelkezésre. A jelenlegi pedagógiai háttérintézmények (OKSZI, OKI) eddig elért eredményeik ellenére (pályázatok, tanulmányi versenyek, módszertani lap indítása stb.) nem képesek megoldani – jelenlegi feltételek mellett – a fentiekben bemutatott kutatás szintű feladatokat.

Ebben a vákuumban jelentős szerepet vállalt és vállal jelenleg is a Könyvtárostánárok Szervezete, mely fontos érdekképviseleti szerepet tölt be a terület jogi szabályozásában, közreműködik a területet érintő szakmai döntések előkészítésében, továbbképzéseket, pályázatokat, szakmai konferenciákat szervez, külföldi kapcsolatokat létesít stb. Ez a szakmai szervezet jelentős erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy a fentiekben ismertetett modernizációs program szakmai és pénzügyi feltételei létrejöhessenek.

Dán Krisztina

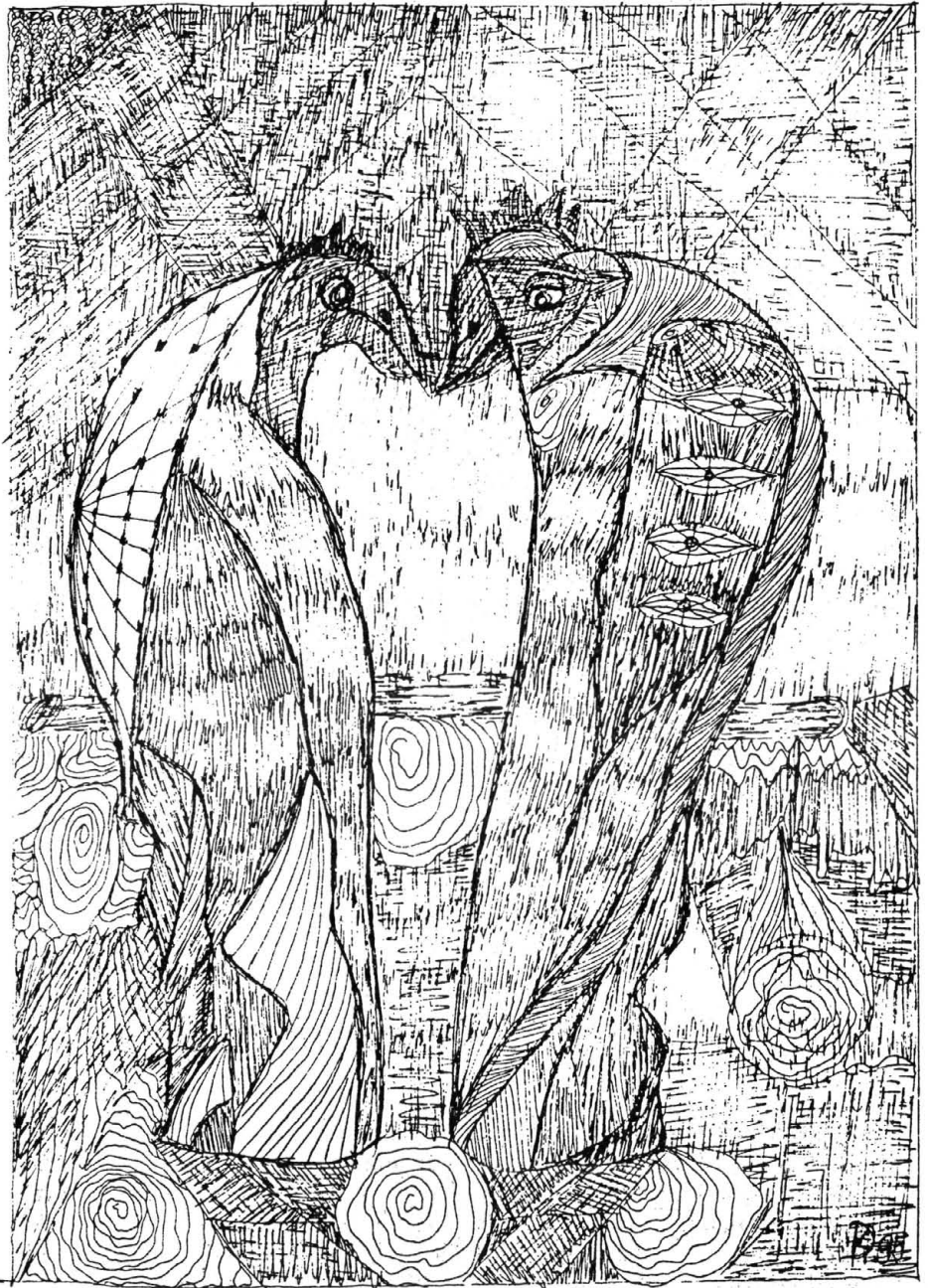
(A cikk a DBI (Deutsches Bibliotheksinstitut) felkérésére készült és szaklapjukban, a Schulbibliothek Aktuell 95/4. számában jelent meg.)

A Parlamenti Könyvtár jubileuma

Tisztelt Elnök urak, az Országgyűlés megjelent tagjai és tisztségviselői, Tisztelt vendégek, Kedves volt és mai munkatársaim!

Megemlékezni gyűltünk össze az Országgyűlés elnökének meghívására. Megemlékezni arról, hogy a magyar képviselőház, a magyar nemzetgyűlés, a magyar országgyűlés – egyszóval a magyar parlament – könyvtára ebben az esztendőben ötnegyed százada létezik és működik. Ötnegyed százada – 125 éve.

De hát valóban 125 éves a magyar parlament és a mi könyvtárunk? Valóban ebben az esztendőben lett 125 éves? Valóban idén kell és lehet ünnepelnünk ezt, a magyar kultúra és ezen belül a magyar könyvtárügy történetében megemlékezésre érdemes dátumot, ezt a könyvtárunk történelmi gyermekkorának túlélését jelző életrajzi dátumot?

D95

Szokatlan, sőt talán furcsa kérdések ezek egy évszázados könyvtár, az ország legmagasabb hatalmi testületének könyvtára esetében, azon az ünnepi ülésen, amelyen az intézmény fennállásának ötnegyed évszázados jubileumát ünnepeljük. Furcsa kérdések ezek, de azonnal érthetővé és indokolttá válnak, ha felidézük a sajátos könyvtártörténeti tényt, hogy ennek a történelmi gyermekkorát most elhagyó intézménynek nem volt és így nincs napra datált születési anyakönyvi bejegyzése: nem volt és azóta sincs alapító oklevele, nincs a megalapítását és annak dátumát igazoló alapító okirata.

Az előbb háromféle formában megfogalmazott, de valójában egyetlen kérdés tehát igencsak indokolt, és most meg kell válaszolnom. A válasz a Könyvtár létrejöttének történetében rejlik. Engedjék meg ezért, hogy ezt most felidézzem.

Az első hivatalos mozzanat: csaknem másfél évszázaddal ezelőtt, 1849. június 26-án a képviselőház alelnöke, Almásy Pál, kinevezte Vasváry Károlyt a parlamenti könyvtárnokának. A kinevezett könyvtárnok azonban nem tudott könyvtárt szervezni, mert másfél hónappal később a magyar honvédsereg Világosnál letette a fegyvert. Vagy hogy hajdani historikus-geográfusként és most könyvtárunk, a magyar történelem egyik szakkönyvtárának első tájékoztató könyvtárosaként ennél részletesebben és pontosabban szóljak: a parlamenti könyvtárnok kinevezése után 48 nappal, Görgey Artúr fővezér és a magyar honvédsereg fő seregteste a Világosvár alatti Szöllősi mezőn letette a fegyvert az orosz intervenciós sereg előtt. Másfél hónapig volt tehát a magyar parlamentnek könyvtárnoka, de nem volt könyvtára; azután pedig nem maradt és nem volt a magyar nemzetnek parlamentje sem, több mint egy évtizedig.

A Bach-korszak, majd a provizórium után, az 1865. év végén összeülő képviselőház nagyon hamar – de Vasváry Károly kinevezése után 17 évvel később – 1866-ban szükségét érezte egy olyan könyvgyűjteménynek, amelyet a képviselők közösen használhatnak, és ezért költségvetési bizottsága májusban megszavazott 1000 aranyforintot könyvek vásárlására. Ennek az 1866-os évnak az őszén tehát már voltak, illetve lehettek a t. Házban könyvek, köztulajdonú és közhasználatú könyvek, de nem volt olvasóterem, nem volt könyvtár és nem volt könyvtárnok.

A következő évben, a kiegyezés évében, a Ház hozzálátott – a maga szokásos módján – parlamenti könyvtár létrehozásához: könyvtári bizottságot állított; tegyük hozzá mindjárt: az elsőt. A következő évben, 1868-ban, az ideiglenes házszabály akkor végrehajtott módosításában a könyvtár létrehozására vonatkozóan, mai nyelven szólva szándéknyilatkozatot olvashatunk: „a Ház tagjainak használatára könyvtárt állít”. A szándék komolyságát jelzi, hogy a módosított házszabályban öt paragrafus foglalkozik a majdani könyvtárral. Az év, a 68-as év végén azonban a helyzet a létrehozandó könyvtár mint intézmény szempontjából már kevésbé egyértelművé, mondhatjuk úgy is, hogy kedvezőtlenebbé vált. A Ház hivatali rendszerének és hivatali karának kialakítására vonatkozó, a nagy hatalmú költségvetési bizottság által beterjesztett javaslat a majdani könyvtár kezelését a Ház levéltárának feladatává téve, lényegében egyesíteni kívánta a kettőt: egyesíteni a létezőt és a majd felállítandót. Ezt a javaslatot a Ház a rákövetkező 1869. év májusában el is fogadta, megszüntetve önálló intézményként a még létre sem hozott könyvtárt.

Joggal kifogásolta ekkor Nyáry Pál képviselő a Ház ülésén, hogy a Ház felállítani kívánt könyvtára még nem létezik. A felszólalás hatására t. Ház másnap

megválasztotta a második könyvtári bizottságot. Ennek a 69-es évnék a végén a türelmetlenné vált Simonyi Ernő képviselő felszólította a Házat, hogy végre hozza létre a könyvtárt. Somssich Pál házelnök válaszában bejelentette, hogy a felállítandó könyvtár részére megszerzett a szomszédos Nemzeti Múzeum épületében egy szobát.

Az események menete most már felgyorsult. Két hónap múlva, 1870. februárjában a Ház felszólítja a könyvtári bizottságot, hogy állítsa össze a könyvtár működésének megindításához szükséges könyvek listáját. Egy bő hónappal később a könyvtári bizottság megteszi jelentését „az első könyvbeszerzés és a leendő könyvtár ideiglenes elhelyezése tárgyában”. És négy hónappal ezután, 1870. július 27-én a t. Ház ülésén elfogadják a Könyvtár működéséhez szükséges pénzügyi keretet, amelynek összegét ettől kezdve az Országgyűlés folyósította is – később állandóan növelve a fenntartási összeget a növekvő feladatoknak megfelelően.

Láthatjuk, hogy ekkor, 1870 nyarán létrejönnek azok a legalapvetőbb gyakorlati tényezők, amelyek megléte esetén a múlt században egy testület házi használatú könyvállományát némi jóindulattal már könyvtárnak nevezhetjük: voltak közös használatú könyvek, volt egy olvasószoba a közeli múzeumi épületben, és biztosítva volt a kicsiny könyvtár működését lehetővé tevő folyamatos fenntartói pénzellátás. A magyar parlament könyvtára tehát 1870-ben megkezdte és kezdte meg működését – igaz, hogy nem mint intézmény. Egy könyvtár intézményként való működéséhez felelős vezető léte és működése is szükséges, kinevezett vezetője pedig az Országgyűlési Könyvtárnak működése első négy évében nem volt.

Tisztelt hallgatóság, így jött létre 1870-ben könyvtárunk, és ezért gondoljuk munkatársaimmal, hogy ebben az évben ünnepelhetjük fennállása és 125 éves jubileumát.

Jubileumi ülésünk könyvtáros vendégei jól tudják, hogy a magyar könyvtártörténeti irodalomban az alapító okirat nélkül alapított – pontosabban: létrehozott – könyvtárunkkal kapcsolatban számos, igen különböző „alapítási” időpont szerepel. Úgy gondolom, hogy a Könyvtár létesítésének most itt röviden vázolt története elégséges mentségül szolgáló magyarázatot ad a vonatkozó szakirodalom kronológiai zavarára.

Örömmel állok meg beszédemben itt és ragadom meg a kínálkozó alkalmat, hogy rámutassak: könyvtártörténész munkatársunk, Jónás Károly dr., egyik közleménye világította meg ilyen módon könyvtárunk létrejöttének folyamatát és mondta ki a különböző szakirodalombeli alapítási időpontokkal szemben, történészként helyesen, hogy a Könyvtár „alapítása” nem köthető egyetlen történeti dátumhoz mert az a valóságban történeti folyamat volt, számos mozzanattal.

Ebben a helyzetben úgy gondoltuk: 1870, a tényleges könyvtári működés megkezdésének éve, nem lesz vitatható könyvtártörténeti kezdőpont. Az 1870-es év kiválasztása és megjelölése pedig azzal a közeli és reményteli lehetőséggel is kecsgetett, hogy az Országgyűlési Könyvtár – fennállása óta első ízben! – megünnepelheti fennállásának és működésének valamely jubileumát.

Most, amikor ez a reményteljes lehetőség a fenntartó Országgyűlés elnökének elhatározásából valósággá vált, ezen az ünnepi ülésen örömteli eseményt jelenthetnek be: valószínűtlenül rövid idő alatt elkészült és ma reggel elhagyta a nyomdát az Országgyűlési Könyvtár történetét első ízben összefoglaló és bemutató

kötet, és ott fekszik minden tisztelt hallgatóm előtt, az Országgyűlés ünnepi ajándékaként. Kiadója az Országgyűlés elnöke, szerzője a Könyvtár két munkatársa: Balázsné Veredy Katalin dr. és Jónás Károly dr. Személyes öröm számomra, hogy járatlan történeti tájon elsőként utat törő fáradságos és erőltetett ütemű munkájukat és dr. Gál Zoltán házelnök úrnak a kötet kiadásának költségeit vállaló és ezzel a munka megjelentetését lehetővé tevő döntését ezen az ünnepi ülésen köszönhetem meg.

Tisztelt hallgatóim, ha ez után a mindenképpen szükséges és valójában csupán látszólagos kitérő után újra fel is veszem beszédem fonalát ott, ahol megszakadt, tudom, hogy nem folytathatom tovább úgy, ahogyan elkezdtem. A retorika évezredes szabályai és a protokoll kötelező előírásai szerint még rendelkezésemre álló percekben nem folytathatom a Könyvtár történetének felidézését, akárha madártávlatból átsuhanva tenném is meg.

Hiszen mennyi mindentről kellene beszámolnom már a Könyvtár működésének első másfél évtizedéről és csak a szakmai munkáról szólni! Például a Könyvtár működésének hatodik évében megjelentetett betűrendes és szakkatalógusoktól és azok újabb hat év után történt folytatásától kezdve, egészen a 14. évben, 1884-ben az Egyesült Államok központi könyvtárával, a Library of Congress-szel létesített cserekapcsolatig.

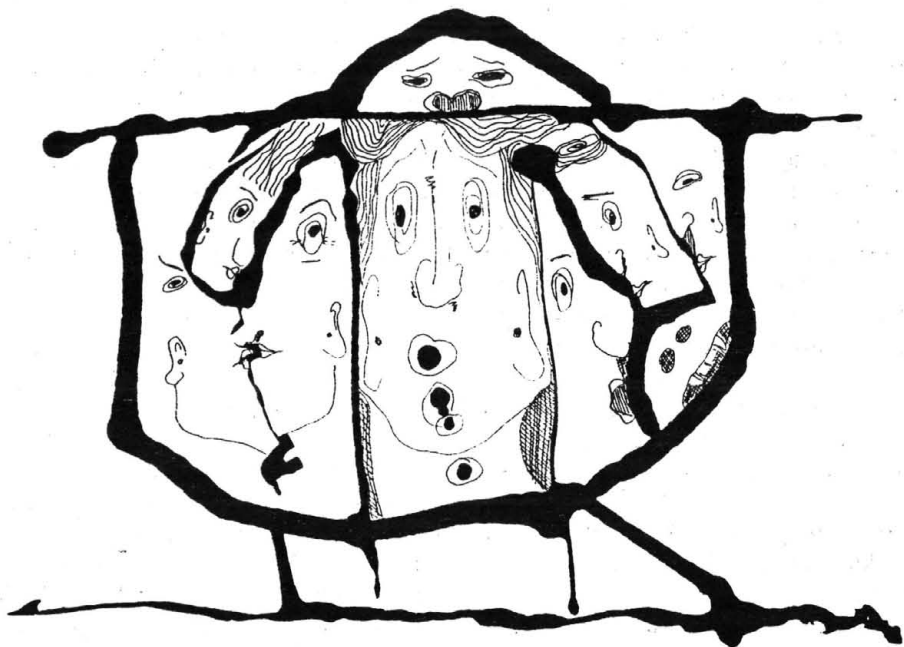
Belátom, hogy nemcsak átfogó, de még korszakos történeti áttekintésre sincs már módom. Az utóbbit azonban a friss könyvtártörténeti munka két szerzője – őszinte örömmre – megteheti és meg is teszi. Időrendi sorrendben haladva: az első nagy korszakról, a parlamenti zárt könyvtári korszakról, Jónás Károly dr., az ezt követő másodikról, a nyilvános szakkönyvtári korszakról Balázs-né Veredy Katalin dr. rajzol ezután képet.

Tisztelt hallgatóim, úgy érzem, hogy ez az ünnepi alkalom az intézményvezető mint alkalmi szónok elé végül két feladatot állít: magyarázatot kell adnia arra, hogy hogyan merészelte az az Országgyűlés könyvtárával kapcsolatban a többes szám első személyű birtokosragot használni: miért emlegette több ízben is könyvtárunk-ként a jubiláns intézményt. A másik feladat: ha a Könyvtárnak itt most csak a két régebbi, elmúlt korszakáról esik szó, és jelen helyzetéről nem, a Könyvtár vezetőjének fel kell használnia ezt az ünnepi alkalmat és az évszázados jubilánsnak kijáró ünnepien megérett hangulatot arra, hogy a Könyvtárt fenntartó Országgyűlésnek, az azt személyében képviselő, a Könyvtár felett felügyeletet gyakorló Házelnök úrnak szíves figyelmébe és megérett jóindulatába ajánlja azt a legfontosabb megoldatlan ügyet és azt a leginkább segítségre szoruló körülményt, amely a Ház könyvtárát mint egyúttal országos feladatkörű nyilvános szakkönyvtárt ma szorongatja. Kérem Házelnök urat, nézze el nekem, hogy a retorika már említett szabályai közül a legfontosabbnak, a *captatio benevolentiae*-nek engedve, most felcserélem e két feladat végrehajtásának sorrendjét.

Tisztelt Házelnök úr, a legfontosabb megoldatlan ügynek a kettős feladatkörű Könyvtár, valamint társintézményei: az Európa Tanács budapesti Információs és Dokumentációs Központja, és a Képviselőtájékoztatói Központ külön-külön és kapcsolatukban is rendezésre váró jogi szabályozását tartom. Mindenekelőtt azonban szükséges lenne a jelenlegi Házsabálynak a Könyvtárra vonatkozó 147. paragrafusát és annak hét mondatát úgy kibővíteni, hogy az az alapító okirat

nélkül működő könyvtár számára státúmként szolgálhasson. – A leginkább segítségre szoruló körülmény nem jogi szabályozást, hanem gyakorlati megoldást kíván. Röviden szólva: a Könyvtár elhelyezésének megoldását és kettős célú működésének megfelelő, azt lehetővé tevő anyagi ellátásának a jövőbeni biztosítását feladatom kérem Elnök úrtól a Könyvtár nevében, a Könyvtár számára. Kérem Elnök urat, higgye el nekem és nekünk: ismerjük az ország nehéz pénzügyi helyzetét és az Országház gondjait, de szabadjon rámutatnom arra, hogy ezek sajnos nem példátlanok a nemzet történetében. Az elmúlt ötnegyed évszázadban többször volt súlyos gondban az ország és a Ház, de a Ház elnökei, akik egyúttal a Könyvtári Bizottság elnökei is voltak, megtalálták a módját annak, hogy a Ház könyvtára ne süllyedő színvonalon kényszerüljön folytatni munkáját. Ennek a megemlékező ünnepi ülésnek az Elnök úr által történt megrendezése és könyvtártörténeti kötetünk kiadása mondatja velem: bízunk benne, hogy Elnök úr is szívén fogja viselni a Könyvtár ügyét.

Végül, de nem utolsósorban, szeretném megvilágítani annak okát, hogy könyvtárunk-ként mertem megjelölni az az Országgyűlési Könyvtárt, és nem is csak a magam, hanem a magunk nevében. Tisztelt Elnök úr, ennek az az oka, hogy ennek a könyvtárnak a munkásai az elmúlt 125 évben nem pusztán kenyérkereső munkájuk helyének, hanem hivatásuk gyakorlásának otthonaként tekintették és érezték ezt a könyvtárt. A maguk ügyének érezték, hogy munkájukkal és magatartásukkal az olvasók számára otthonossá tegyék a tudás gyarapításának ezt a színhelyét és tőlük telhetően megkönnyítsék a tájékozódást az ismerethordozók tárházában. Tették ezt hivatali beosztásuktól függetlenül, a ranglétra bármely fokán dolgozva a Könyvtárban. Követendő, klasszikus példát adtak erre a

t. Ház első könyvtárnokai, akikről Mikszáth Kálmán tekintetes képviselő úr festett maradandó képet, a Sándor utcai palotáról szóló karcolataiban, imígyen: „A könyvtárnok (kivált a néhai Bazsó) sokszor csörgette a folyosókon ingerkedve a kulcsokat, hogy olvasót fogjon...” Ha valamelyik olvasó képviselő „sokáig nem jött új könyvekért, aggódni kezdett miattuk. Talán betegek, talán valami rossz munkán utálták meg az olvasást? Ej, ej, mi történt ezekkel?”

Tisztelt Elnök úr, tisztelt hallgatóim, az egy személyben könyvtár és könyvtárnok néhai Bazsó Ármintól, a Könyvtár első vezetőjétől és figyelemfelhívó folyosói kulcscsörgetésétől hosszú történelmi út: ötnegyed évszázad fejlődése vezetett el a mai, jórészt már gépesített munkájú könyvtárig. A munka módszere sokat változott, a szolgálat szelleme és célja azonban változatlan. Belépve a mai nappal a Könyvtár történetének újabb évszázados korszakába, munkatársaim nevében ígérem, a magam nevében pedig remélem, hogy ez a szellem, az Országgyűlési Könyvtár szolgáló szelleme megmaradva megéli és áthatja az újabb könyvtártörténeti korszakot is. Tisztelt hallgatóim, köszönöm figyelmüket.

Dr. Száva-Kováts Endre

(Elhangzott 1995. dec. 18-án a Parlament kongresszusi termében az Országgyűlési Könyvtár jubileumi rendezvényén.)

Tájékoztató a Könyvtári Szakmai Kollégium 1995. évi II. pályázatának elbírálásáról

A Nemzeti Kulturális Alap Könyvtári Szakmai Kollégiuma 1995. december 12-i ülésén elbírálta a Kollégium 1995. november 20-i beküldési határrnapra kiírt – részben meghívásos – pályázatát. A Kollégium a meghirdetett témakörökben a beérkezett 88 pályázat közül az alábbi 27 pályázó számára ítelt meg összesen 28 150 000 forint vissza nem térítendő támogatást:

I. Könyvtári anyagok restaurálása

Egyházmegyei Könyvtár (Vác)

– muzeális értékű könyvek restaurálásához és fertőtlenítéséhez 150 000 Ft

Evangélikus Országos Könyvtár (Budapest)

– XVII–XVIII. századi magyar protestáns nyomtatványok restaurálására 200 000 Ft

Főapátsági Könyvtár (Pannonhalma)

– a szürkepenészes folyóiratállomány és könyvanyag restaurálására 400 000 Ft

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár (Budapest)

– a kéziratár klímaberendezéséhez* 200 000 Ft

<i>Kalocsai Főszékesegyházi Könyvtár (Kalocsa)</i>	
– a volt nagyszemináriumi könyvtár állagmegőrző konzerválására	150 000 Ft
<i>Magyarországi Román Ortodox Egyház Vikáriussága (Gyula)</i>	
– muzeális értékű könyvek restaurálásához	100 000 Ft
<i>MTA Csillagászati Kutatóintézet Könyvtára (Budapest)</i>	
– a régi csillagászati könyvállomány megmentéséhez*	200 000 Ft
<i>Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára (Budapest)</i>	
– a könyvtár muzeális értékű könyveinek, kódexeinek és kézirat- tainak restaurálására*	300 000 Ft
<i>OSZK Hírlap- és Állományvédelmi Osztálya (Budapest)</i>	
– a restauráló műhely anyagi és technikai fejlesztéséhez*	300 000 Ft
<i>Soproni Evangélikus Gyűjtemény Könyvtára (Sopron)</i>	
– fatáblás ősnymtatványok restaurálásához	200 000 Ft
<i>Szécsényi Ferences Kolostor Könyvtára (Benczúrfalva)</i>	
– antikvák és hungaricák restaurálásához	400 000 Ft
<i>Tiszántúli Református Egyház és Kollégium Könyvtára (Debrecen)</i>	
– a régi és ritka állomány 10 példányának restaurálására	400 000 Ft

II. Retrospektív katalóguskonverzió

<i>Budapesti Közgazdasági Egyetem Központi Könyvtára</i>	
– közgazdasági témájú idegen nyelvű könyvek visszamenőleges számítógépes rögzítéséhez	2 000 000 Ft
<i>Budapesti Műszaki Egyetem Könyvtára</i>	
– a katalóguskonverzióban való részvétel költségeihez	2 000 000 Ft
<i>Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára (Budapest)</i>	
– a filozófiai és pszichológiai tudományágak retrospektív kata- lógus konverziójához	2 000 000 Ft
<i>Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Központi Könyvtára</i>	
– a szociológiai témájú idegen nyelvű könyvek visszamenőleges számítógépes rögzítéséhez	2 000 000 Ft
<i>Kossuth Lajos Tudományegyetem Könyvtára (Debrecen)</i>	
– a retrospektív katalóguskonverzió költségeihez*	2 000 000 Ft
<i>Magyar Tudományos Egyetem Könyvtára (Budapest)</i>	
– a gyűjtemény retrospektív konverziójához, a gépi katalógus visszamenőleges bővítéséhez és egységesítéséhez*	2 000 000 Ft
<i>Országos Mezőgazdasági Könyvtár (Budapest)</i>	
– a saját és a társult agrárkönyvtárak közös katalóguskon- verziójához	2 000 000 Ft

<i>Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum (Budapest)</i>	
– a pedagógiai szakanyag visszamenőleges számítógépes leírásához	2 000 000 Ft
<i>Országgyűlési Könyvtár (Budapest)</i>	
– külföldi állam- és jogtudományi művek retrospektív konverziójához	2 000 000 Ft
<i>Semmelweis Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtára (Budapest)</i>	
– a DYNIX-HORIZON integrált könyvtári rendszerbe történő katalóguskonverzióhoz	2 000 000 Ft

III. A Magyar Nemzeti Bibliográfia CD-ROM kiadása

<i>Országos Széchényi Könyvtár (Budapest)</i>	
– a CD-ROM kiadás felújításához*	3 000 000 Ft

IV. Kommunikációs szoftverek kidolgozása

<i>Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Központi Könyvtára</i>	
– a TEXTLIB integrált könyvtári célprogram bővítéséhez*	750 000 Ft
<i>IQ SOFT Rt. (Budapest)</i>	
– OLIB kommunikációs eszköztár kiépítéséhez	300 000 Ft
<i>Kossuth Lajos Tudományegyetem Könyvtára (Debrecen)</i>	
– kommunikációs szoftverek kidolgozásához*	600 000 Ft
<i>Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum (Budapest)</i>	
– a DRLIB integrált könyvtári rendszer bővítéséhez	500 000 Ft
Mindösszesen:	28 150 000 Ft

dr. Ambrus Zoltán s. k.
a Könyvtári Szakmai Kollégium vezetője

* Egyes kollégiumi tagok érdekeltsége miatt – az összeférhetetlenséget kiküszöbölendő – a támogatás odaítélése minősített többséggel történt.

TextLib

Kevéssel beéri, de sokat nyújt a *TextLib* integrált könyvtári rendszer. Egy vagy több felhasználót kiszolgálva a könyvtári munkafolyamatok széles körét támogatja. Alacsony árával (100 eFt-tól) valamint a szoftver- és a hardverkönyezettel szembeni igénytelenségével tűnik ki a teljesítőképességben hasonlóak közül: átlagos felépítésű személyi számítógépeken hálózati operációs rendszer nélkül is képes sokfelhasználós működésre. Ismeri a latin betűk összes ékezetes változatát, a cirill és a görög betűket, valamint a speciális írásjeleket is. A könyvtári dolgozók és az olvasók eltérő tevékenységét a bejelentkezőtől függő menürendszer tükrözi.

Kezelhető dokumentumtípusok:

könyv, időszaki kiadvány, cikk, audiovizuális dokumentum, tanulmány, térkép, disszertáció, kotta, szabadalom, szabvány, kutatásjelentés, számítógépprogram, kézirat.

Könyvtári munkafolyamatok:

- bibliográfiai feldolgozás (formai, tartalmi feltárás, kivonatkészítés)
- katalógusfunkciók (űrlapos keresés, találati halmazok kezelése, katalóguscédula-nyomtatás)
- olvasószolgálat (olvasók nyilvántartása, beiratkozás, kölcsönzés, előjegyzés, visszavétel, díjak kezelése, levelezés)

A *TextLib*bel készített bibliográfiai leírás megfelel az MSz 3424, besorolási adatai pedig az MSz 3440 szabvány család előírásainak.

Vonalkód olvasás, vonalkódos címkék és kártyák:

A *TextLib*hez ajánlott eszközöket forgalmazunk. Kérjen ismertetőt!

E-mail levelező lista és programok lemásolása:

Aktuális hírekről szól a *TextLib* levelező lista. Használatához küldjön "SUBSCRIBE TEXTLIB <az Ön neve>" tartalmú üzenetet a LISTSERV@HUEARN.SZTAKI.HU E-mail címre.

A demo *TextLib*et és a regisztrált példány felújítására szolgáló állományokat a TRILLA vagy a PETRA rendszer segítségével lemásolhatja a TEXTLIB.DEM illetve a TEXTLIB.122 könyvtárból.

Felhasználóink:

- Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár	- Szolnoki Megyei Könyvtár
- A Külkereskedelmi Főiskola Könyvtára	- Békés Megyei Könyvtár
- Országos Kereskedelmi-Marketing Szakkönyvtár	- Vörösmarty Mihály Megyei Könyvtár
- A Budapesti Tanítóképző Főiskola Könyvtára	- Orosházi Városi Könyvtár
	- ...valamint további 140 könyvtár

InfoKer Számítástechnika-alkalmazási Kiszöveget

Cím: 1088 Budapest, Reviczky u. 3. - 1371 Budapest, Pf. 487

Tel: 138-4933/123 - Fax: 138-4933/202 - E-mail: H10023GRA@ELLA.HU